କୋଣ୍ଡେଟି ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ପିନ୍ନିଛୀ ସେଶାଗିରୀ ରାଓ

ନଭେମ୍ବର 4, 1999

[ଭି.ଏନ୍. ଖାରେ ଏବଂ ଏସ୍.ଏନ୍. ଫୁକାନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ:

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ପଟ୍ଟା, ଭଡା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960– ଧାରା 12(1)(b);12(2)–ବାସ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଜମିର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ ଅଶୁଭ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥ ଥିବା ଆଧାରରେ ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖି ଏହାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି–ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲ–ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଘର ମାଲିକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗିବାର ନିତାନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ପରିସରରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ସହିତ ଏହାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ– ଏହାର ବିପରୀତରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅସାଧୁ ଘର ମାଲିକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାୟ ଭାବରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ ଯାହା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ ଯାହା ପରିସରରୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଅଯୌକ୍ତିକ ଉଚ୍ଛେଦକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛି–ସମସ୍ତ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଗଲା ।

ଭଡା ପ୍ରଦାନରେ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଖିଲାପ ହୋଇଛି ବୋଲି ପରିସରରୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଘର ମାଲିକ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଜମିର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଦୋକାନ ନିର୍ମାଣ କରିବା ଅଶୁଭ ବୋଲି ବାସ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ପଣ୍ଡିତମାନେ ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିବାରୁ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟି ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛେଦ ଆବଶ୍ୟକ କରାଯାଇଥିଲା । ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଅଟ୍ଟାଳିକା (ପଟ୍ଟା, ଭଡା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960ର ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ(b) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଅନୁମତି ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି

ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅପିଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ, ଅଧିନିୟମ 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ(b) ଏବଂ ଉପଧାରା (2)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ନାକଚ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ(b)ରେ ଆସୁଥିବା 'ଏବଂ' ଶବ୍ଦଟି ଅସଙ୍ଗତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାକୁ 'କିମ୍ବା' ଭାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ପରେ ଘର ମାଲିକ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି 1.1. ଯେଉଁଠାରେ ଘର ମାଲିକ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟିକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ସେ ସେହି ପରିସରକୁ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଧିକାର ସହିତ ଏହାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି କୌଣସି ଅଟ୍ଟାଳିକା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ଏହାକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଉପରେ ଏକ ନୂତନ ଅଟ୍ଟାଳିକା ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କର ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିବ । ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ (b)ର ଭାଷା ସରଳ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଘର ମାଲିକ ଏକ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ଜରୁରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ସମାନ ସ୍ଥାନରେ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ନୂତନ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉକ୍ତ ପରିସରରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ।

1.2. ଯଦି ଏହା ଦର୍ଶାଯାଏ ଯେ, ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ପରେ ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଟ୍ଟାଳିକାର ପୁନଃନିର୍ମାଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ଅସାଧୁ ଘର ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ଆଧାରରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ ଯାହା ପରିସରରୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଅଯୌକ୍ତିକ ଉଚ୍ଛେଦକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିବା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ ।

କୋଣ୍ଡେଟି ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ବନାମ ପି.ଏସ୍. ରାଓ [ଭି.ଏନ୍. ଖାରେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 9987 ଏବଂ 9989/1995 ।

ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 409, 462 ଏବଂ 463/1994ରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ତା28.4.95ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.ଟି.ଏମ୍. ସମ୍ପତ ଏବଂ ଭି. ବାଲାଜୀ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍.ଏନ୍. ରାଓ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ବି. ସୁନୀତା ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ **ଭି.ଏନ୍. ଖାରେ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି

ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲ କରିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ଦୁଇଟି ଦୋକାନ ରହିଛି, ଯାହାର ମାଲିକ ଉତ୍ତରଦାତା-ଘର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା-ଘର ମାଲିକ ଏହି ଆଧାରରେ ପରିସରରୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ଭଡା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଖିଲାପ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟ ଯେ, ଅଟ୍ଟାଳିକାଟି ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଉକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଏହି ଅଭିଯୋଗ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ, ଭୂଖଣ୍ଡର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ଏକ ନିର୍ମାଣ ଅଶୁଭ ଅଟେ ଏବଂ ବାସ୍ତୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ପଣ୍ଡିତମାନେ ଉକ୍ତ ଦୋକାନଗୁଡ଼ିକ ଭୂଖଣ୍ଡର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ କୋଣରେ ଥିବା କାରଣରୁ ତାହାକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏପି ଅଟ୍ଟାଳିକା (ପଟ୍ଟା, ଭଡା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960ର ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ(b) ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିନା ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଘର ମାଲିକଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

ଉକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ(b) ଏବଂ ଉପଧାରା (2)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ଅଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଆଦେଶ ନାକଚ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ (b) ଏବଂ ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (2) ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:—

"(b) ଅଟ୍ଟାଳିକାଟି ଦୁଇ ମହଲା ଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଅଟ୍ଟାଳିକା ସ୍ଥାନରେ ଏକ ନୂତନ ଅଟ୍ଟାଳିକା ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଘର ମାଲିକଙ୍କୁ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରନ୍ତୁ ।

"(2) ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘର ମାଲିକ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ମରାମତି, ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ସଂଯୋଜନ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଅଟ୍ଟାଳିକା କିମ୍ବା ନୂତନ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟି ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯିଏ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଦଖଲ ପାଇଁ ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶର ଅନୁସରଣରେ ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ଅଟ୍ଟାଳିକା ତୁରନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଘର ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟତାର ସହ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥାଏ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଉପରେ ଏକ ନୂତନ ଅଟ୍ଟାଳିକା ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏପରି ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କର ସେହି ପରିସରରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିବ । ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ(b)ର ଭାଷା ସରଳ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଅଟେ ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଘର ମାଲିକ ଏକ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ଜରୁରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ସମାନ ସ୍ଥାନରେ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟିର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ନୂତନ ଅଟ୍ଟାଳିକାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ପରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କର ଉକ୍ତ ପରିସରରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ଧାରା 12ର ଉପଧାରା (1)ର ଉପଖଣ୍ଡ(b)ରେ ଘଟୁଥିବା "ଏବଂ" ଶବ୍ଦଟି ଅସଙ୍ଗତ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାକୁ "କିମ୍ବା" ଭାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ପରେ ଘର ମାଲିକଙ୍କୁ ଅଟ୍ଟାଳିକା ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯଦି ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଅସାଧୁ ଘର ମାଲିକଙ୍କୁ ଅଟ୍ଟାଳିକା ଭାଙ୍ଗିବା ଆଧାରରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବ

ଯାହା ପରିସରରୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଅଯୌକ୍ତିକ ଉଚ୍ଛେଦକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛି । ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ ଘର ମାଲିକ ଅଟ୍ଟାଳିକାଟିକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ପରିସରରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର ସହିତ ଏହାର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏହି ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଆଦେଶକୁ ନାକଚ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ନିମ୍ନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ନାକଚ କରିଛୁ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏମ୍.ପି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ

ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।